इतीमानि विशेषरूपाणि। इतराणि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकशर्धतिवत् (1748) बोध्यानि।

(1836) "षिधु संराद्धौ" (IV-दिवादिः-1192. सक. अनि. पर.)

'सिधेः सिध्यति संराद्धौ—' (श्लो. 116) इति देवः।

संराद्धिः=निष्पत्तिः। "केचिदूदितं पठन्ति; तदसत्। अनुदात्तोपदेशवैयर्थ्यात्" इति माधवः।

[1]सिद्धयः, [2]सिधित्वा-सेधित्वा-सिद्ध्वा, [3]सिद्धः, [4]साङ्काश्यसिद्धः, [5]अन्नं साधयन्, तपः सेधयन्, इति विशेषरूपाणि। इतराणि सर्वाण्यपि पूर्वधातुवत् ज्ञेयानि।

(1837) "षिधू शास्त्रे माङ्गल्ये च"

(I-भ्वादिः-48. अक. सेट्. पर.)

देवश्लोकः सेधतौ द्रष्टव्यः। ऊदित्वादिड्विकल्पः। शास्त्रम्=शासनम्, माङ्गल्यम्=मङ्गलार्थक्रिया। समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकसेधतिवत् (1835) बोध्यानि।

(1838) "षिभि हिंसार्थः" (I-भ्वादिः-431. सक. सेट्. पर.)

केषुचित् कोशेषु धातुरयं न दृश्यते। रूपाणि भौवादिकजिन्वतिवत्(604)बोध्यानि।

---

1. 'पुष्यसिद्ध्यौ नक्षत्रे' (3-1-116) इति निपातनात् नक्षत्रविशेषे वाच्ये सति धातोः क्यप्। ण्यतोऽपवादः। सिद्ध्यति अस्मिन्नुपक्रान्तं कार्यमिति सिद्ध्यः=पुष्यनक्षत्रः। अन्यत्र सेध्यम् इति ण्यदेव।
2. उदित्वादिड्विकल्पः, 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति कित्त्वविकल्पः। तेन रूपत्रयम्।
3. उदित्त्वेन क्त्वायामिड्विकल्पनात्, निष्ठायामिण्निषेधः। संज्ञायां क्तप्रत्ययोऽयम्। सिद्धा इति देवयोनिविशेषाः।
4. सांकाश्ये सिद्धः सांकाश्यसिद्धः। 'सिद्धशुष्कपक्वबन्धैश्च' (2-1-41) इति सप्तमीसमासः। 'नेन्सिद्धबध्नातिषु च' (6-3-19) इति सप्तम्या अलुको निषेधः; अन्यथा, 'साङ्काश्ये—' इति सप्तम्याः 'तत्पुरुषे कृति—' (6-3-14) इति अलुक् श्रूयेत। तत्र सूत्रे बहुलग्रहणादेव क्वचिदलुकोऽप्रवृत्तौ तु नात्र सिद्धग्रहणं करणमित्यास्तां तावत्।
5. 'सिद्ध्यतेरपारलौकिकेऽर्थे' (6-1-149) इति णावात्वम्। परलोकसाधनभूते तु 'तपः सेधयन्' इत्यत्र न आत्वम्।